

Fortsæld dig en fængselselle. En seng, et skrivbord, måske et tøjligt i hjørnet.

En eller anden sted, der sætter en skjul mikrofon op, der optager alt, hvad der bliver sagt i cellen.

I et lokale, som vi ikke ved, hvor er, sidder ansættet for politiske efterretningstjeneste med

hørtelefoner på, og lytter mere på, hvad der bliver sagt i cellen døgnet rundt.

Vi befinder os i efteråret, 2020. En dag begynder folken for efterretningstjenesten pludselig og spidsøger.

Den indsatte de overvåger er lige trådt ind i cellen. Han sidder inden for drabsbesøg på sin ekskerste, men det er ikke derfor, at efterretningstjenesten overvåger ham.

Manden i cellen er stærkt opredet, han banner og svoler. Han skælder sig selv ud, fordi han har taget over sig til en af de andre indsatte.

Politiet misstænker manden i cellen for at stå bag det uopklagede drabpolyse Borlitt tilbage i 2016 i Herlev, og det er derfor, de aflytter ham.

Lige nu opfører manden siger sig på en måde, der får efterretningstjenestens folk med hørtelefoner til at slå alarm.

Sagen er, at en af deres kollegaer i flere uger har ageret hemlig agent i fængselet for at forsøge at få den indsatte til at indrømme, at han har begået drabpolyse Borlitt.

Men lige nu spiser situationen til, og det går op på efterretningstjenesten, at deres kollega, deres hemlig agent, muligvis, er i far.

Du lytter til givendelige detaljen over de næste tre afsnit, skal du høre om en sag, der kører for retten i de her uger.

Du skal høre om en højst usse vanlig efterforskningsmetode, brugt af politiet for endelig at ligge lov på en sag, der har stået ubesvaret hen i overvis,

nemlig drabpolyse Borlitt den 4. november i 2016 i Elverparken i Herlev.

Vi har her i programmet Dækkesagen om drabdet tidligere. De afsnit havde mørket over Elverparken, og dem kan du finde i arkivet fra sidste år.

Det nye sagen er, at vi nu har fået meget mere indsigt i politiet's bemærkelsesværdige efterforskningsmetode.

En metode vil de have sendt en hemlig agent med dæknnavnet Frank, ind i ændermak fængsel for at få en indrømse ud af 29-årige mand, som politiet mistænker for drabdet.

Allerede da det kom ud, at Luise Borlitt var blevet drabt, så var det jo en sag, der skabte store overskrifter med det samme.

Med til at fortælle om sagen har jeg Trine Maria Ildsø. Hun er deres rettskorsbandant, og før det har hun blandt andet arbejdet som pressechef for politiet's efterretningstjeneste.

Det her var en kvinde, der var gået en tur med en hund. Hun havde regnetøj på. Hun var gravid i 35. uge, og det stod ret hurtig klart.

Det var klart, politiet ikke mente, at der var nogle kontakt mellem hende og gærningsmanden. Så det her med, at du går ud af gode en tur med en goden retriever i en park i herre lu, og så bliver drabt. Det er noget, der gynes af jer selv.

Og hvorfor er det en vigtig sag?

Det er en sag, som har været uopklaret. Det er en sag, hvor politiet har brugt enormt mange ressourcer på at få drappet opklaret.

Altså drappsager skal jo være noget, som politiet prioriterer.

En ting er, at Louise Boulitt, hun har ikke mere, og heller ikke det uførte barn. Men det er hendes familie. Man fjerner jo aldrig soven, selvom man finder en gærningsmand.

Men det kan måske bare være et lille plaster på et meget, meget stort sår, og som også kan være med i den helingsproces, fordi den her tanke om, at den, der har begået drabet, er derude.

Hvad for, når jeg taler mig på rønnen, så er den tanke i sig selv fuldstændig uberlig.

I årne efter drabet på Louise Boulitt i 2016 går politiet's efterforskning i stå. Man har simpelthen ikke nogen misting det, at gå efter.

Men politiet bliver ved med at vente tilbage til sagen og kigger på den med nye øjne. Så i 2018, to år efter drabet, går det op for politiet, at en mulig gerningsmand har været lige foran øjnene på dem hele tiden.

Og det er i sær tre episoder, der får efterforskerne til at interessere sig for nu 29 år i mand, der i dag er tiltaget i sagen og sidder på Anklabænken.

Politiet finder ud af, at manden få dag inde drabet har været i kontakt med psykiatrien, og en cyplejske mente, at han skulle tvangse indlægges.

Manden har i følge cyplejsken sagt følgende. Jeg er bange for, hvad jeg kan finde på, at gøre.

Derudover viser det sig, at politiet faktisk har været i kontakt med den nu tiltagelte mand på aftenen for drabet, nemlig den fjerne november 2016.

Politiet var blevet kaldt ud til en opgang, hvor manden skabte tumult. Her fandt de ham med kokain på sig, men her koplet de har masser ikke til drabet på Luise Borglitt.

Tre dage efter drabet bliver politiet kontaktet af psykiatrien i Balorup, som er Naboby, til Herlev.

Personalet siger, at de har fået en mand ind, som siger, at han har gjort noget forfærdeligt.

Politiet tager derfor ud og afhører ham og rent siger egens lejlighed, men de finder ikke noget, der belaster ham.

Så altså både lige før, på selvede drabsaften og efter drabet på Luise Borglitt, er der noget ved manden, der er misstinkligt i følge, politiet.

Men det er altså noget, der først for alvor går op for dem i 2018.

Politiet beslutter derfor, at afhøre manden i en gang til her i 2018, uden at der dog kommer desideret gennembrud med den afhøring.

Men misstanken, den har politiet fået bestyrket.

Det her det gør, at politiet begynder at få en ret kraftig misstanket om, at han kan være gerningsmanden.

Men så kender jeg også godt systemet godt nok til, og så sidder jeg og kigger på det her regnebrat og siger, ok, er det her nok til, at vi kan gå i retten og få ham siktet af varetæksfingset for det?

Og der har de vurderet, at det var så man ikke nok.

Det kan godt være, at politiet har en kraftig misstanket, men for at man kan få dømt noget for noget, så er det vores som drap, skal du også have nogle beviser.

Og det er så man ikke ment, at der var nok. Der er ikke noget dernæ. Der er ikke nogen tekniske spore.

Og så er det så man, at de finder på det her rimeligt drastiske, og det er så at sætte politiet gennem Frank ind i ændermarkfængsel.

Den himmelige agent Frank bliver sat ind i ændermarkfængsel ved Horsens i efteråret 2020.

Her skal han forsøge at få den misstængte til at indrømme drabet i Elverparken i Herlev.

Den misstængte sidder i fængselet, fordi han i mellemtiden er blevet dømt for drabsforsøg på sin ekskæreste.

Historien om agenten Frank forbliver derovre en hemmelighed i lang tid.

Det er faktisk først i maj sidste år, at han kommer frem i den brede offentlighed. Her bliver den misstængte sættet i han, og politiet løfter sløret for deres noget usse vanlige efterforskningsmetode til et grundlovsforhør. Jeg tror, at jeg udbrød. Fordi politiagenter er noget, som vi møder for tidsdagen. De bliver sat ind helt vildt under coveraktionerne. Nogle gange bliver straffe sagerne også oprullet efter, hvor man finder ud af, hvorfor en rolle sådan en politiagent kan have. Men det bliver altid brugt for at forhældre af en forbrud til blevet begået. Men det her har man jo så sat ind ind efter forbrudsén at blive begået. Det kan godt være, at det er noget, de gør fra tid til andet, uden at vi nogensinde finder ud af det. Hvor man fastholder det cover, man nu har haft den her person til at spille en helt amelige indsat, at man fastholder det. Men det første gang er vi hør om det. Nu når du selv har arbejdet i PT, kan jeg ikke lade være med at spørge dig, Trine? Jeg ved ikke, hvor meget du selvfølgelig kan sige om sådan noget. Men sådan en undercover-agent, det er jo en mand, der skal lave som om, at han selv er kriminell og begået i et fængsel, og få oplysninger ud af én, man tror har begået et meget bestialt strab. Altså hvad skal man kunne som sådan en agent? Det er helt sikkert ikke en yngste mand. Man sætter til, at det skal være nogen, som også har nogle særlige personlige enskaber, som nærmest får en skuespillere på det kongelige tater til at blinde. De skal fuldstændig gå ind i et dækker af at være noget fuldstændig andet. De skal være robuste, men de skal også have sådan en shit detector, der handler om, at de må heller ikke gå for langt. Altså der er vores regler for, hvad en agent må. De må ikke provokere til en forbrydelse. Så de på den ene side skal være nogen, som også kan gå ind og få sådan et tillidsforhold til en anden person. Hvis målet er at få ind ind i fængselet for at få en anden til at indrømme et drab. For året sådan hemmelighed skal i landet, at den er jo ret stor, så du skal id og med med at kunne gå ind og virkelig spille den rolle og virke som en. Prøv, du kan fortælle mig alt, at jeg lover jer aldrig nogen, som siger det til nogen. Så de er allerede noget helt særligt. Ender mark fængsel er et lukket fængsel, og der skal ret grov kriminalitet til for ende der. Derfor er Frank udstyret med en dækhistorie, som vi dog ikke kender helt hundet procent endnu. Men det, der har kommet frem er, at Frank overfor den tiltalte har givet hensom, at han har stukket kvinder ned i Portugal og i Grønland. Frank er udstyret med en skjul mikrofon, så han kan optage alt, hvad der sker mellem ham, og den mistingte. Derudover er der også kameraer i fængselet, der optager dem, når de går på gårdtour i fængselet. Det er altså de her optagelser, der i følge politiet og anklagemyndigheden afslører, at den tiltalte mand på 29 år indrømmer at have begået drabbet på Luise Borgliddt.

Og det er de her optagelser, der danner hele rammen for den rett sag, der startede i starten af maj i år i retten i Glostrup. Retten foregår i den store nævningssal i retten i Glostrup. Der var totalt proppet på tilhørreggerne. Det var blandt andet, selvfølgelig sær i journalister for alle medier, der gerne ville det ikke sige en. Der var også nogle pårørende til Luise Borglids. Og så sidder der også en række andre mennesker, som nogle gange kan være lidt svært at finde ud, om det bare er tilhør, det kan måske også være den tiltagelse pårørende. Men folk som synes, at det her er en sag, hvor man skal se den. Så går retten jo i gang. Det er sådan en rett sag, den har sådan en dramaturgi, som er ret fåsigelig. Der er sådan på dag et skæt og det her, på dag to skæt og det her. Og vi starter også med, at enklageskrifter bliver lige støjt. Og så plejerer vi helt efter planen, at så skal enklarene i gang med at forelægge sagen, fortælle nævning retten, hvad den her sag handler om. Og så kom det allerede første gang. Jeg tror, at rettet med var 4 minutter gammel, så sagde foresvaret. Ha ha, vi stopper lige her. Fordi hun ville allerede gerne på det her tidspunkt have retten til at tage stilling til, om alle de her lydsfylder med Frank og den 29-årige, og hovedet skulle have lov til at blive afspillet i retten. Fordi hendes argument er, at retten skal se fuldstændig bort for de afspillinger. De her samtale har karakteren på polizierhøjen. Og når man bliver afhældet på politiet, så er man krav på en foresvaret sted. Man er krav på at forvide, at man er mistænkt. Så hun mener, at retten skulle se bort for det. Så det gik da to timer med. Retten sagde, at det kunne man godt. Og så var det først der efter, at sammen blev forelagt. Men foresvaret har vel også på en eller anden måde, hvis hun prøver at se det for hendes side. Hun kunne godt have en pointe i det, ikke? Nu fik hun så ikke ret her. Man kan jo ikke godt have en pointe i, at det er højst udsavangligt for en mistænkt sag, og blive udsat for alle mulige afhøringer af en eller anden man selv tror er kriminell. Jeg kan godt sige, at det er det, der bliver afgørende. For det er retsensivt. Vi skal nok til stilling til det her spørgsmål, hun rejser. Senere hende siden. Vi er bare nødt til at høre lydbederne først. Og det her, det er en sag, som sådan rett besejt står og falder. Med de samtale, der har været mellem polizierhjenten, og så den 29-årige ind i fængslet. Så jeg godt forstår, at hun er op.

Og træde på bremsen.  
Og også fordi, at det er så usædvanligt.  
Normalt, så er der nogle agentregler, som man arbejder ind over.  
Men de agentregler er lavet til, hvis du vil gå ind og forhæmme dig en forbrudse.  
De ikke lavet til, når forbrudsen er blevet begået.  
Så der er du så, hvor anglæderen på den ene side siger,  
om det er det sværere bare til, hvad man vil snakke om, hvis nu vi har gået på café sammen.  
Der er mig helt frivilligt.  
Det siger de på den ene side.  
Og der har vi så anglæder eller forsvand på den anden side, der siger,  
Øh, nej, nej, nej.  
Det her, det er med polizierhjøring.  
Og det skal slet ikke kunne bruges i retten.  
Anglægmmyndigheden har dravet et stort lettelsens suk,  
da dommerne efter flere timers torgtrækkeri  
giver lov til, at lydklippene gerne må afspilles i retten.  
Polizier af anglægmmyndigheden har spillet ret højt spill.  
De har rett beset ikke covid med 100% sikkerhed,  
om de sidste ende måtte få lov til at bruge alle lydoptaleserne.  
Men det må de altså godt, og nu kan Trine Maria Ilse og resten af journalisterne  
og tilhøjrene endelig høre de lydklipp, som det hele handler om.  
Til det allerførste lydklipp, der bliver afspillet i retten,  
følger der også en video med,  
at Gent Frank og den tiltalte er på gårdtur i fængselet.  
Man kan se den gård, hvor de går rundt, det er sådan et ret lille gård.  
Du vader bare rundt en cirkel langs muren,  
hvor sikker du bare at få lidt skridt i benene.  
Det er også en video, så kan du også se, hvordan den nitur igestikulerer.  
Han begynder at tale om drabet.  
Han fortæller også, at dele af hendes næse er blevet skåret.  
Han fortæller, hvis man skal dreje ben, hvordan man skal stå,  
hvordan man gør det bedst i en vinkel.  
Da vi er færdig med at høre det her videoklipp,  
så spørger Anklæren selvfølgelig med det samme,  
hvorfra han viste, at dele af hendes næse var blevet skåret.  
Hvordan han kunne stå og pege,  
han får blandt andet sagt til Frank,  
at først så stikker han der, og så stikker han der.  
Der er ikke noget i det rettsmedicinske undersøg,  
så der er ligesom at kunne fastslå,  
i hvilken række følge stikene er givet til Louise Borlitt.  
Så han synes jo, han kan nu tale jer, som han ikke vil gerne.  
Og hvad er den tilsalt på det?  
Han siger, i forhold til det her med hvordan stikene er tiltillet,

der siger han, jeg har været mistændt i den her sage på et tidspunkt.  
Jeg blev afhørt i sagen.  
Så jeg har helt naturlig en interesse for at finde ud af, hvordan det er foregået.  
Og så siger han også noget andet interessant.  
Han har fået vist et billede af hende med hendes skader i forbindelse med,  
at han har haft en anden advokat,  
og i forbindelse med, at han har været afhørt i sagen i 2018.  
Så han siger, han har fået vist billeder i det,  
og det ved vi jo ikke om jeg er rigtig i det nu,  
men det kan jo godt være rigtigt.  
I drab sager, er det så, at andre politiet altid vælger  
tilbageholde nogle informationer for offentligheden.  
Og det har man altså også gjort her.  
Det gør politiet blandt andet for at undgå falske tilståelser.  
Men nu de tilbageholdende informationer er altså interessant i en helt anden sammenhæng.  
For hvordan kan den tiltale vide, at Løse Borlitz Nese var skåret af,  
hvis det ikke er ham, der har drabt hin.  
Den tiltale påstår, han har fået vist et billede af Borlitz lige i 2018,  
hvor han kunne se den afskående Nese.  
Hvad der har op og ned her, ved vi ikke helt, endnu.  
Men den her detalje kan vise sig at blive vigtig i forhold til, hvordan sagen ender.  
Oplysning med Nese kom jeg også frem til grundlægsforhøret,  
og også under forelæggelsen.  
Og jeg valgte faktisk, at jeg startede med ikke at skrive det i livebloggen,  
fordi jeg synes, det var nogle skaderer, som jeg ikke rigtig helt kunne se,  
hvor relevant for sagen også, fordi der afskåret har set hensyn til de pårørende,  
og Løse Borlitz, som jeg ikke selv kan svare for også.  
Men da vi så fik afspillet den her video ude fra gården,  
så kunne jeg jo godt se, så var den jo helt relevant.  
Altså det var jo en oplysning, vi var nødt til at have med.  
Fordi det var ret afgørende, det var en oplysning, som ikke havde været frem i pressen.  
Men når Anklædermyndigheden ikke kører hård på det,  
end de gjorde under afhøjningen i ham den dag,  
så er det jo fordi, at der er en risiko for, at han rent faktisk tæller sand,  
når han siger, at han har fået vis billede i forbindelse med,  
at han har blevet afhørt i sagen, og han har haft besøg af en advokat.  
Frank og den tiltalte taler sammen i rigtig mange timer i fængselet.  
De selvkommerater og danner hurtigt et bund til hinanden.  
Frank spiller en rolle, hvor han lader sig om, at man er en fanskal,  
der selv har begået en masse kriminalitet.  
Agenten Frank har indtil denne her dag, været en stor gået  
for Trine Maria Ilsø og resten af Danmark.  
En gået vil han nok altid være.  
Vi kommer sensyndigvis aldrig til at få at vide, hvem Frank i virkeligheden er.

Men optagelserne afslører lige vel nogle ting om ham.  
Han taler jysk. Han er sådan lidt jovial i tonen.  
Man kan høre i starten, at der er sådan lidt benået over de ting.  
Altså du kender dig selv, hvis du møder et menneske, du ikke kender,  
hvordan du ligesom skal prøve at få dem til at fortælle noget mere.  
Du skal prøve at få den anden til at virke interessant i en samtale.  
Ej, er det rigtigt? Ej, vildt?  
Nå! Ej, hvad skete der så?  
Der bliver afspillet over halvfjers klipp mellem Frank og den tiltalte i retten.  
De stammer for mange timers robben, som er blevet klippet ned.  
Vi ved ikke, hvad de to har talet om på de mange timers robben,  
men de klipp, der bliver afspillet i retten, cirkler om det samme emne,  
nemlig drabbet på Luise Borgligt.  
De starter jo med sådan et helt almindeligt sildefællesskab.  
Jeg tror ikke, man gør så begreber om, hvor ensomt det er at være i fængsel,  
og sidde i indermark. Det er virkelig ensomt.  
Så når man bliver tilbudt i en sildekamerat,  
der kan få lov til at have lidt fællesskab med, eller gå på gode tur med,  
så er det en ret stor ting.  
Og så kan man jo snakke om stort og småt.  
Der er nogen, der har kemi, og nogen, der ikke har kemi.  
Og her har politikken Frank nok gjort alt før,  
så han havde en kemi, der matchede med den anden.  
Og så når man sidder og lytter til de her samtaler, så sidder man og siger,  
okay, det her drab, det fylder ret meget.  
Vi ved jo heller ikke, hvor meget det reelt har fyldt,  
men det er klart, han går hele tiden tilbage til det selv,  
og så er der nogle gange, hvor det så er Frank, der starter det her.  
På en af optagelserne fra retten, kan man høre,  
at Frank fortæller den tiltalte, at han har læst en artikel om drabbet  
på Luise Borgligt.  
I den artikel står der, at de pårørende er ulykkelig over sagen,  
og at der ikke skete noget.  
Til det siger den tiltalte på lydklippet.  
De finder ham ikke, de finder aldrig ud af, hvem man er.  
På et andet lydclip, der bliver afspillet i retten,  
kan man høre, at Frank og den tiltalte igen taler om drabbet på Luise Borgligt.  
Den tiltalte siger, jeg har ikke gjort det.  
Frank siger, jeg kender dig.  
Den tiltalte siger, jeg har ikke gjort noget.  
Det er ikke mig, der har slået hende hjælp.  
Frank siger, men du har sluppet af sted med det.  
Den tiltalte siger, ja, det kommer jeg til at blive ved med.  
Den har en psykologi og en samtale.

Først er det noget med et drab, som er foregået i det område, hvor han er boet, og så bliver det ligesom ved.

En gang man så nærmer han sig noget, hvor det godt kunne løbe.

I hvert fald følge anklærende lyder til, at han siger noget, der kan minde om, at det er ham, der har begået det.

Og så trækker han også lige følgehundet tilbage til sig igen.

Det er det, man godt ved, men man nærmer sig ildne, og så trækker man lige følgehundet til sig.

Vi også husker, at folk, der sidder i fængselet, der er jo mange eksempler i historien på, er folk, der sidder og bræller op om al mulighed.

Fulstændig, der er masser eksempler for folk, der sidder og bræller op og har tilstået både det ene og det andet af det tredje.

Det, der jo så også bare er sat en her, det er, Frank er ikke bare blevet sendt ind for sjuk.

Frank er jo sendt ind for at forsøge at få denne tiltalte mand til at tale om dem.

Så han ligger jo også små byer af meding ud.

Og noget af det, som jo særligt risikerer at blive en tvist, det er jo, at hvis nu Frank, han fortæller om så mange, du ved, små byer, også er forbrød, så han ikke er blevet knallet for.

Så vil han jo også vise, Bræha, jeg fortæller, at der var nogle af mine største, enderste, enderste, altså, det er ting, jeg ikke er blevet knallet for.

Det er jo også en teknik til at forsøge og få den anden til at gøre det samme.

Og det er jo helt klart noget, det retten skal til stilling til, om man er gået for langt i det her.

Hvis jeg, nu er det måske lidt for voldsomt, og dig og mig har en samtale om, om man har begået et drab, men lad os sige, jeg ved, at du har været din kæreste utro.

Jeg vil gerne have dig tage indrømt det, og så kan det være, jeg selv sidder begyndt at fortælle, at han prøver, jeg har også bare været utro, jeg har gjort sådan og sådan, men ja, det er jo bare det, der skal, eller et eller andet, som jeg ved, passer ind i.

Men det er jo også en måde at notch den anden til at betroe sig, hvis selv at fortælle noget, der minder om.

Fordi er der noget, vi mennesker godt kan lide sig, at det også spejler os i hinanden.

Det bliver helt klart et issue også, i forhold til de her teknikker, man har forsøgt at bruge.

Jeg må sige, at det er en ret særlig oplevelse

at læse indholdet af alle de her lydclip.  
Det er en dansk på en skrøblig line mellem to mennesker.  
De kræser rundt om det samme emne,  
og nogle gange er det den tiltale 29-årige,  
der begynder at tale om drabet,  
andre gang er det Frank.  
Nogle af samtalerne er ret ukonkrete,  
andre er meget konkrete.  
I følge Trine Maria Ilse, er der i sær et lydclip,  
der kan vise sig at blive ret afgørende i san.  
På et tidspunkt, der siger den 29-årige, så tog jeg kniven,  
og så laver jeg den ned i posen, hvor de kommer at skiftede.  
Den sætning kan godt gå hen og blive central.  
Man har aldrig nogen syndet, fundet,  
gærningsvåbnet, den kniv, som blev brugt til at drippe Louise Båle.  
Vi ved jo, at han tre dage efter drabet,  
lader sig indlægge på en psykiatisk afdeling.  
Han fortæller i det her klip, at han har lagt kniven  
i en skrælsband på vej ind i psykiatisk,  
et sted, hvor han ved, at den bliver tømt hele tiden.  
Og så siger han jo flere gange, de finder den aldrig.  
På et tidspunkt, der godt holdt sig videre, så siger han,  
at han ved, hvor mange gange jeg har lægget grinede over det,  
og har tænkt, fucking amateur.  
Og det er jo helt klart noget af det,  
som anklæren vil bruge til at sige,  
jo, det er det,  
og forsøg at overbevise nævning om,  
at han skal dømes for det her.  
Men der siger han selv,  
at det her er jo bare noget, han siger.  
Han siger, at Frank var ligesom en lille barn,  
der gerne ville have slik,  
men pliset har han også bare begyndt at fortælle noget,  
hvor det også bliver sådan lidt brælagtigt.  
Hvor Frank sidder og fortæller om,  
at Uha, han har også været en fanskæl i Grønland,  
og så siger den nu 29. noget til gengæld.  
Det er det, der er hans forfra.  
Det her er i virkeligheden det retning,  
Glogstrup skal tage stilling til.  
Fortæller den tiltagelige sandheden til Frank,  
på de skjule optagelser?  
Altså, er han virkelig gærningsmanden?

Eller er der taler om en person,  
der smider om, som med den ene røver historie  
efter den anden, for at plise Frank,  
hver virker til rigtig gerne,  
og ville høre om drabet, på Luise Baudelit?  
Hvad retten kommer frem til,  
finder vi ud af i slutningen af juni, i år.  
Again, Frank ender med at sidde i Annamark fængsel,  
som indsat i 3 uger, i november 2020.  
Og der er en grund til, at Frank kun er der i 3 uger,  
for den tiltagelige begynder at blive ret,  
mishængsam.  
Hvorfor vil Frank så gerne tale om drabet,  
på Luise Baudelit?  
I starten af deres forhøj,  
der er det meget den tiltagelige,  
der tale om det.  
Men på et tidspunkt, så er der også Frank,  
der begynder at bringe dig op hele tiden.  
Samtalerne ændrer også karakter,  
Frank begynder at gå til ham,  
og det ender faktisk også med i løbet de 3 uger,  
hvor han er indsat i Annamark fængsel,  
at på et tidspunkt, der siger den tiltagelige,  
hey, hvad er det?  
Er det kontakt med striserne eller hvad?  
Og så kan man høre, at Frank siger,  
haha, ej da.  
Efter den tiltagelige har konfronteret Frank,  
med at man arbejder for politiet,  
hvor han ind i sin sælle,  
hvor han tror, han kan tale med sig selv,  
uden nogen hører det.  
Men folk fra politiske efterretningstjeneste  
sidder i et sted og lytter med på alt,  
hvad der bliver sagt, i cellen.  
Og her hører de en ret opbrevet mand.  
Hvor han også sådan skælder sig selv lidt ud,  
og siger, fuck mand, man skal kræfte dig meget,  
man skal huske, der er regel nummer 1,  
man skal aldrig tale om drabet,  
buh buh buh buh.  
Og den natt, der vælger de,  
og trækker Frank ud af hængselen.

De var også sidder og lytter med.  
Og det er ikke sådan en aflytning,  
der bare bliver hørt 48 timer,  
efter der sidder nogen live,  
hjem på politistationen eller i PIT,  
eller hvor de har gjort det,  
der er et eller andet sted i fængselet,  
og sidder og lytter med.  
Og så har man simpelthen trukket ham,  
fordi det var for farligt.  
Og så tror jeg, man har gået hjem,  
så man kigger på papirene og siger,  
har vi nok taget sikt ham nu?  
Ja, det har vi nok ikke.  
Ud for de første samtaler.  
Og så begynder han at ringe til ham,  
og så bliver man skrevet på hans besøgsrapport.  
Og så går man henind,  
og så besøger han ham i fængselet.  
Og de samtaler, der er der,  
de har sådan lige som en anden karakter,  
fordi de taler lidt om den konflikt,  
de har, da var det helt blevet lidt for meget.  
Og så bliver det sådan lidt,  
du har noget på mig,  
jeg har noget på dig.  
Aktigt. Samtalerne.  
Lyt med i næste uge,  
hvor vi dykker ned i de samtaler,  
som Frank og den tiltale har.  
Nu var Frank er taget ud af fængselet,  
men i stedet kommer på besøg.  
I næste uge sætter vi også mere fokus  
på den tiltaltes forsvar.  
Du har lyttet til djæveln i detaljen.  
Det har programmer lavet af  
Mads Helbær, Mikke Klausen  
og mig, Per Lysold.